

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s.r.o., so sídlom A., IČO: X.**, zastúpeného advokátskou kanceláriou V., s.r.o., so sídlom K., IČO: X., proti povinnej: **M., nar. X., bytom P., o vymoženie 995,82 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 11 Er 2051/2011, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. 03. 2012, č. k. 6 CoE 36/2012-42, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 995,82 eur s príslušenstvom. Uviedol, že exekučným titulom je k návrhu pripojený rozhodcovský rozsudok vydaný STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri R., a. s. z 31. 08. 2011, sp. zn. ISC0610104, ktorým bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému istinu 995,82 eur s príslušenstvom. Súdny exekútor požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 05. 12. 2011, č. k. 11 Er 2051/2011-17 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Poukázal na § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok), § 52, § 53 a §54 Občianskeho zákonníka, na § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, na čl. 2, čl. 3, čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica 93/13/EHS), ako aj na rozsudky Súdneho dvora (ES). Rozhodnutie odôvodnil tým, že sa vymáha plnenie zo spotrebiteľskej formulárovej zmluvy a rozhodcovská doložka predstavuje

neprijateľnú zmluvnú podmienku. Záver o neprijateľnej, a teda neplatnej rozhodcovskej doložke založil na hrubej nerovnováhe v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a tiež aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo 04. 06. 2009 P. proti E. z tzv. geografických dôvodov a neprijateľného miesta rozhodcovského konania, keďže miesto rozhodcovského konania sa dohodlo v sídle dodávateľa. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež Smernice 93/13/EHS. Dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a je v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Prešove uznesením z 30. 03. 2012, č. k. 6 CoE 36/2012-42 na odvolanie oprávneného uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa správne prioritne riešil otázku platnosti rozhodcovskej doložky, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2011. Aj podľa odvolacieho súdu bol rozhodcovský rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky. Ďalej poukázal na spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27. 09. 2010, podľa ktorého zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky odvolací súd videl tiež v geografickom faktore, v odradzujúcej vzdialenosti spotrebiteľa od miesta rozhodcovského konania. Ďalej odvolací súd uviedol, že ustanovenie § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o bankách) vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by mal povinný priestor na voľbu. Záverom odvolací súd dodal, že judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia a so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku sa odvolací súd nezaoberal ostatnými odvolacími námietkami.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 23. 05. 2012.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním. Dôvodnosť dovolania odvodil z ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a § 237 písm. d/ O. s. p., že v tej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej veci sa už prv začalo konanie, § 237 písm. e/ O. s. p., že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, § 237 písm. f/ O. s. p., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Ďalej svoje dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne aby dovolací súd zrušil uznesenia súdu prvého a druhého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinná vo vyjadrení k dovolaniu oprávneného uviedla, že so spoločnosťou P., s. r. o. (s oprávneným) žiadnu dohodu nepodpísala, a preto namietala exekúciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) predovšetkým skúmal včasnosť podania dovolania a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p., účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak dovolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 veta prvá O. s. p., zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 2 O. s. p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti, určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že miestom príslušným na podanie dovolania je súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni. Dovolanie môže byť podané na tomto súde písomne, elektronickými prostriedkami, ústne do protokolu alebo telefaxom. Dovolateľ má možnosť podať dovolanie ústne do zápisnice na ktoromkoľvek okresnom súde. Pokiaľ dovolanie podaná týmto spôsobom v jednomesačnej lehote, je podané včas. Podanie dovolania do zápisnice má tie isté účinky, ako keby sa stalo na príslušnom súde. To však neplatí pri iných spôsoboch podania dovolania. Ak sa dovolanie podalo na inom súde než na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, je dovolacia lehota zachovaná len v prípade, ak tento súd ešte v dovolacej lehote odošle jemu doručené dovolanie príslušnému súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni, odvolaciemu alebo dovolaciemu. Dovolanie sa považuje za včas podané, čiže dovolacia lehota je zachovaná aj vtedy, ak bolo dovolanie podané v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30. 03. 2012 č. k. 6 CoE 36/2012-42 nadobudlo **právoplatnosť dňa 23. 05. 2012**. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie, teda do úvahy neprichádza použitie ustanovenia § 240 ods. 1 veta druhá O. s. p., pripadol koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania, počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na 23. 06. 2012 (sobota). Keďže koniec lehoty na podanie dovolania pripadol na sobotu, tak v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 veta druhá O. s. p. došlo k posunutiu lehoty **na 25. 06. 2012 (pondelok)**. Z poštovej podacej pečiatky síce vyplýva, že dovolanie oprávneného bolo podané na poštovú prepravu 22. 06. 2012, ale bolo podané na Okresný súd Rimavská Sobota, teda na nepríslušný súd. Okresnému súdu Rimavská Sobota bolo dovolanie oprávneného doručené 26. 06. 2012. Okresný súd Rimavská Sobota postúpil dovolanie oprávneného na príslušný Okresný súd Vranov nad Topľou podaním z **28. 06. 2012** (č. l. 45), čo už však bolo po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty na podanie dovolania.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie oprávneného podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol ako oneskorene podané.

V dovolacom konaní úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224

ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková